

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

12. oktober 2004

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Beskæftigelsesministeriets og Socialministeriets redegørelse for rådsmøde (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 4. oktober 2004.

LDJ

JIC

**Beskæftigelsesministeriet
Socialministeriet**

7. oktober 2004

Sag nr. 7113-0003

Folketingets Europaudvalg

Kopi: Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Folketingets Socialudvalg
Folketingets Sundhedsudvalg

Rådsmødet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 4. oktober 2004: Referat.**Sammenfatning**

- Art. 13-direktivet: Politisk enighed, idet dog Tyskland undlod at stemme og forbeholdt sig sin position til den endelige vedtagelse.
- Udtalelse fra Komitéen for Social Beskyttelse: Udtalelsen blev godkendt.
- Debat om sociale serviceydelser: Behov for juridisk klarhed i relation til Traktatens regler om det indre marked, herunder statsstøtteregimet.
- Bilbao-agenturet og Dublin-instituttet: Der var enighed om forslagene til ændring af forordningerne.
- Arbejdstidssagen: Bordrunde med første reaktioner på Kommissionens forslag til ændring af direktivet. Positiv modtagelse af forlængelsen af referenceperioden til 12 måneder og de nye definitioner. En del delegationer mente, at ”opt out”-bestemmelsen var for liberal, mens andre ønskede større fleksibilitet, jf. nedenfor.
- Vikarsagen: Frokostdrøftelsen viste ikke tegn på væsentlige ændringer i delegationernes positioner, jf. nedenfor

Forslag til direktiv om ligestilling uden for arbejdsmarkedet (Art. 13)

Der blev opnået politisk enighed om forslaget, idet dog Tyskland undlod at stemme og forbeholdt sin stillingtagen ved den endelige vedtagelse af forslaget.

Der var fremsat kompromisforslag fra formandskabet, både for så vidt angik definitionen af området for direktivet og bestemmelsen om forbud mod forskellige priser på forsikringer for kvinder og mænd. Sidstnævnte bestemmelse opnåedes der enighed om efter nogle drøftelser, medens Tyskland havde problemer med definitionen af området, der skyldtes den tyske forfatning. Tyskland ønskede derfor at genoverveje sagen med henblik på sin endelige position.

Debat om sociale serviceydelser

Debatten, hvortil nogle få medlemsstater, herunder ikke Danmark, på forhånd var udpeget som talere, viste, at der er behov for juridisk klarhed mellem på den ene side hensynet til sikker og kontinuerlig levering af sociale ydelser til borgerne af høj kvalitet og på den anden side Traktatens regler om det indre marked, herunder statsstøttereget. Kommissionen vil i første halvdel af 2005 komme med en meddelelse om spørgsmålet. Der blev ikke konkluderet på debatten.

Arbejdstidssagen

Drøftelsen bar præg af, at medlemslandene først lige havde påbegyndt de nationale procedurer, hvorfor de fleste ikke var i stand til at komme med meget klare udmeldinger. Generelt var der dog opbakning til forslaget om en forlængelse af referenceperioden til 12 måneder, ligesom delegationerne generelt fandt, at de nye definitioner i stor udstrækning løste de problemer, der var opstået som følge af SIMAP- og Jaeger-dommene.

Fsva. spørgsmålet om den fortsatte mulighed for både kollektiv og i begrænset omfang individuel ”opt-out” fandt en række delegationer, herunder Danmark, umiddelbart, at der i forslaget var fundet en rimelig balance mellem hensynene til virksomhedernes behov for fleksibilitet og til beskyttelse af arbejdstagerne.

En anden gruppe af delegationer fandt, at forslaget var for vidtgående i sin imødegåelse af virksomhedernes behov og måtte begrænses yderligere. Herunder var der en mindre gruppe af lande, som ønskede den individuelle ”opt out”-mulighed udfaset helt.

Her overfor stod et antal delegationer, som fandt, at forslaget ikke gav tilstrækkelig fleksibilitet, ligesom man beklagede, at den kollektive ”opt-out” fik forrang.

Vikarsagen

Formandskabets tilbagemelding fra frokostdrøftelse var, at ”den tredje vej”, som lå implicit i oplæggets spørgsmål 2 og 3 var blevet negativt modtaget af delegationerne, hvorfor dette ikke var en løsning på sagen. Et muligt resultat skulle således fortsat findes i spændet mellem permanente undtagelser, overgangsperioder og venteperiod(er) – altså den type løsning, som blev præsenteret under det græske formandskab i 2003. Formandskabet afviste på den anden side ikke en permanent venteperiode.

Formandskabet ville nu sammen med Kommissionen drøfte mulige nye tekstforslag, men man var ikke alt for optimistisk – der var fortsat meget langt mellem delegationerne på de respektive fløje. Endvidere mindede man om, at EP formentlig ville finde en permanent venteperiode på seks måneder uacceptabel. Man nævnte endelig muligheden for at søge en løsning under Luxembourgs formandskab i første halvår 2005.

Formandskabet noterede sig, at der generelt var opbakning blandt delegationerne til at fastholde undtagelsesmuligheden i artikel 5, stk. 3, for kollektive overenskomster.

Et blokerende mindretal, herunder Danmark, foretrak fortsat en permanent venteperiode på seks måneder. Fra dansk side fastholdt man det grundlæggende synspunkt, at man ikke fandt behov for europæisk regulering på området, og at et eventuelt direktiv på området skulle være så fleksibelt som muligt, herunder indeholde en permanent venteperiode for alle arbejdsvilkår – ikke kun løn – samt mulighed for at fravige direktivets bestemmelser ved kollektive overenskomster.

Andre delegationer lagde omvendt stor vægt på, at man ikke kunne acceptere permanente venteperioder – der kunne alene blive tale om at fravige ligebehandlingsprincippet i en overgangsperiode.